

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii nr. 118 Pitești
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail : Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 10/2010
privind solutionarea contestatiei depuse de
SC x SRL si inregistrata la
Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. / .2009

Directia generala a finantelor publice Arges a fost sesizata de SC x SRL asupra contestatiei inregistrata la DGFP Arges sub nr. / 2009 formulata impotriva deciziei de impunere nr. / 2009 prin care a fost stabilite obligatii suplimentare de plata in suma de z lei reprezentand :

- z lei impozit pe profit
- z lei accesorii aferente impozitului pe profit ;
- z lei taxa pe valoarea adaugata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 205, art 207 si art. 209 lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, este competenta sa solutioneze contestatia formulata de SC x SRL.

I.Prin contestatia formulata societatea nu este de acord cu masurile dispuse de organele de inspectie fiscala cu privire la emiterea deciziei de impunere nr / .2009 si intocmirea raportului de inspectie fiscala nr / 2009 intrucat acestea contin "*numeroase calculatii eronate privitor la stabilirea obligatiilor fiscale de plata la bugetul de stat*".

Astfel petenta considera netemeinic si nelegal actul administrativ mai sus mentionat pentru urmatoarele considerente:

Pentru anul 2005 organele de inspectie fiscala in mod nelegal au considerat cheltuiala nedeductibila fiscal ,penalitatile de natura contractuala provenite din neplata la termenul stabilit a sumelor datorate catre furnizorii de servicii si active circulante .

Totodata petenta precizeaza ca pentru anii 2007 si 2008 impozitul pe profit a fost calculat in mod arbitrar in afara cadrului legal.

Cu referire la anul 2008 contestatoarea mentioneaza ca nu a diminuat in mod eronat veniturile din productie ci produsele obtinute au fost vandute sub pretul de productie.

Petenta mai precizeaza ca factura nr / .2008 de achizitie a unor active circulante este un document valabil intrucat bunurile respective au

fost utilizate pentru obtinerea produselor finite iar contravaloarea lor este inregistrata in Declaratia 394 privind livrarile si achizitiile efectuate pe teritoriul Romaniei .

In concluzie SC x SRL considera debitele si accesoriile calculate de organele de inspectie fiscala ca fiind nelegale si solicita „*anularea Deciziei de impunere si a raportului de Inspectie fiscala fiind intocmite in mod eronat .*”

II. Prin decizia de impunere nr. / 2009 intocmita in baza constatarilor inscrise in raportul de inspectie fiscala nr. / .2009 organele de control au stabilit de plata in sarcina petentei obligatii fiscale constand in impozit pe profit in suma de z lei si taxa pe valoarea adaugata in suma de z lei pentru urmatoarele motive :

Contribuabilul a diminuat eronat veniturile din productia stocata , nu a inregistrat veniturile din livrarile intracomunitare iar factura fiscala de achizitie de bunuri emisa de SC y SRL nu indeplineste conditiile prevazute de art.21 alin (1)si alin(2) din Legea 571/2003 republicata cu modificarile si completarile ulterioare.

Totodata organele de inspectie fiscala precizeaza ca la stabilirea profitului impozabil agentul economic nu a tinut cont de toate cheltuielile nedeductibile inregistrate in evidentat contabila iar din punct de vedere a TVA exista neconcordante intre fisa pe platitor si evidenta contabila.

In consecinta organele de inspectie fiscala au stabilit urmare controlului obligatii suplimentare in sarcina petentei in suma de z lei reprezentand :

- z lei impozit pe profit
- z lei accesori aferente impozitului pe profit ;
- z lei taxa pe valoarea adaugata.

III In referatul nr. / .2009 intocmit de Activitatea de Inspectie fiscala – serviciul de inspectie fiscala persoane fizice se propune respingerea contestatia si mentinerea constatarilor stabilite prin raportul de inspectie fiscala nr / .2009 si a deciziei de impunere nr / .2009.

IV. Luand in considerare constatările organului de control, motivatiile petentei, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare se retin urmatoarele:

1.1 Referitor la suma de z lei reprezentand impozit pe profit stabilit suplimentar (z lei profit impozabil suplimentar) cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile amenzi ,penalitati de intarziere si dobanzi.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 2005 – 2008 societatea nu a luat in calcul la determinarea profitului impozabil cheltuielile cu amenzi si penalitati inregistrate in evidenta contabila, fapt ce a condus la recalcularea profitului impozabil si stabilirea unui impozit pe profit suplimentar in suma de z lei.

In drept sunt aplicabile dispozitiile art. 21 alin 1 si 4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, conform carora:

“ (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

.....
(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

.....
b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale. ...”.

Fata de prevederile legale de mai sus se retine ca pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, dobanzile, amenzile si penalitatile de intarziere fiind cheltuieli nedeductibile fiscal.

Avand in vedere si dispozitiile art. 19 (1) din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza ca:

“ Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile...”, se retine ca petenta nu a respectat dispozitiile legale referitoare la modul de calcul al impozitului pe profit in sensul ca la diferenta dintre veniturile realizate si cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri nu a adaugat cheltuielile nedeductibile de natura dobanzilor, amenzilor si penalitatilor de intarziere.

In concluzie, organele de inspectie fiscala au procedat in mod legal la stabilirea diferentei de impozit pe profit in suma de z lei, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste sustinerea contestatoarei potrivit careia in anul 2005 *“suma de z lei reprezentand amenzi si penalitati de intarziere sunt aferente din neplata la termenul stabilit a sumelor datorate catre furnizori”* aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat SC x SRL nu face dovada prin contracte comerciale incheiate cu furnizorii in cauza ca aceste cheltuieli sunt de natura contractuala .

Mai mult desi prin adresa nr. 2009 DGFP Arges a solicitat petentei depunerea de documente in vederea sustinerii celor prezentate in contestatie , aceasta s-a limitat in a depune documente din care a reiesit numai rulajul contului 658 "alte cheltuieli de exploatare", fara inasa a atasa contractele comerciale cu clauza de penalitati in cazul neachitarii la termen a obligatiilor stabilite .

1.2.Referitor la suma de z lei reprezentind impozit pe profit stabilit suplimentar (z lei profit impozabil suplimentar), cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii, este sa se pronunte daca acesta suma este datorata in conditiile in care societatea nu a inregistrat in evidenta contabila toate veniturile realizate .

In fapt societatea a efectuat livrari intracomunitare de marfuri in anul 2007 in suma de z lei iar in anul 2008 in suma de z lei , fara a inregistra in evidenta contabila aceste operatiuni .

Organul de inspectie fiscala a constatat ca societatea nu a declarat si depus la organul fiscal teritorial declaratia recapitulativa 390 pentru operatiunile economice reprezentand livrarile si achizitiile intracomunitare in suma de z lei (z lei anul 2007 si z lei anul 2008)fapta pentru care i s-a intocmit procesul verbal de constatare si sanctionare a contraveniilor sub nr. /2009.

Totodata petenta a efectuat in anul 2008 livrari de marfuri in suma de z lei fara TVA fara a inregistra in evidenta contabila veniturile aferente .

Ca urmare organele de inspectie fiscale constantand ca societatea nu a inregistrat in evidenta contabila veniturile aferente livrarilor intracomunitare efectuate precum si veniturile aferente tuturor facturilor emise au procedat la majorarea profitului impozabil cu contravaloarea marfurilor in suma de z lei (z venituri intracomunitare neevidentiate si nedecarate si z lei venituri neinregistrate) stabilind un impozit pe profit suplimentar in suma de z lei

In drept sunt aplicabile prevederile art 11 din Legea Contabilitatii nr 82/1991 republicata cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza :

“ Deținerea, cu orice titlu, de bunuri materiale, titluri de valoare, numerar și alte drepturi și obligații, precum și efectuarea de operațiuni economice, fără să fie înregistrate în contabilitate, sunt interzise.”

Totodata sunt incidente si prevederile art 14 litera a) si art 19 din Legea nr 571/2003 privind Codul Fiscal republicata cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

“Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) în cazul persoanelor juridice române, asupra **profitului impozabil obținut din orice sursă**, atât din România, cât și din străinătate;” iar ca regula generala

“ (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

În speta sunt aplicabile și prevederile art 22 litera a) și b) din OG92/2003 republicată cu modificările și completările ulterioare care precizează ca :

“ *Obligațiile fiscale*

Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

a) **obligația de a declara bunurile și veniturile impozabile** sau, după caz, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

b) **obligația de a calcula și de a înregistra în evidențele contabile și fiscale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;**”

Având în vedere prevederile legale sus menționate se reține că agentul economic avea obligația de a înregistra în evidența contabilă toate operațiunile economice efectuate, de a calcula, a declara și achita impozitul pe profit pentru profitul impozabil obținut din orice sursă.

Din documentele existente la dosarul cauzei și anume balanțele de verificare, declarația privind impozitul pe profit, se reține că petenta a emis facturi fiscale către diversi furnizori, însă nu a înregistrat în totalitate aceste documente în evidența contabilă.

Fata de prevederile legale sus menționate și având în vedere faptul că agentul economic nu a înregistrat în evidența contabilă toate operațiunile economice efectuate și în consecință nici veniturile obținute urmare activității desfășurate, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea unui profit impozabil suplimentar în suma de z lei pentru care au calculat în sarcina petentei un impozit pe profit în suma de z lei.

În ceea ce privește susținerea petentei cu referire la faptul că ” în anul 2008 a vândut produsele realizate sub pretul de producție ” aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât conform balanței de verificare întocmită la data de 31.12.2008 societatea a colectat taxa pe valoare adăugată înscrisă în toate facturile fiscale emise.

Mai mult nici documentele transmise de petenta prin adresa nr 78464/29.12.2009 nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece acestea nu sunt certificate pe propria răspundere pentru conformitate cu originalul.

Prin urmare pentru acest capat de cerere contestatia va fi respinsa ca neintemeiata.

1.3.Referitor la suma de z lei reprezentind impozit pe profit , (33.669 lei profit impozabil suplimentar)cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii, este sa se pronunte asupra deductibilitatii cheltuielilor înscrise în factura fiscala nr emisa de SC x SRL in conditiile in care acesta nu indeplineste calitatea de document justificativ .

In fapt, societatea a dedus în perioada luna ianuarie 2007 cheltuielile in suma de z lei înscrise în factura fiscala nr care are data de emitere si de expeditie .2007.

Organele de inspectie fiscala nu au acordat societatii dreptul de deducere pentru aceste cheltuieli pe motiv ca factura respectiva nu reprezinta document justificativ.

In drept, art. 21 alin (4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal precizeaza:

„4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efectuării operatiunii sau intrării în gestiune, dupa caz, potrivit normelor;”

Referitor la acest articol punctul 44 din Hotarârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele de aplicare a Codului fiscal, aduce urmatoarele precizari:

„44. Înregistrările în evidenta contabila se fac cronologic si sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajeaza raspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementarilor contabile în vigoare.”

Prin urmare, potrivit prevederilor legale mentionate mai sus, deductibilitatea fiscala a cheltuielilor este conditionata de existenta unor documente justificative care sa faca dovada efectuării operatiunii.

Din raportul de inspectie fiscala nr / .2009, se retine ca organele de inspectie fiscala nu au acordat societatii dreptul de deducere a cheltuielilor înscrise în factura fiscala nr intrucat societatea nu a facut dovada efectuării operatiunii economice .

Astfel, pentru factura fiscala nr agentul economic nu a prezentat nici o nota de intrare receptie incheiata in luna ianuarie 2007 si nici jurnalul de cumparari aferent lunii ianuarie 2007 nu cuprinde acest document .

De asemenea organele de inspectie fiscala mentioneaza in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei inregistrat sub nr 73561/09.12.2009 ca factura nu se regaseste inregistrata nici in declaratia

informativa 394 privind livrarile /prestarile si achizitiile efectuate pe teritoriul Romaniei la semnestrul I si II ale anului 2007 .

Se retine faptul ca agentul economic nu a prezentat documente justificative din care sa reiasa efectuarea operatiuni economice neinregistrad in evidenta contabila(jurnal de cumparari , intocmirea de NIR, Declaratie 394) factura fiscala in cauza pentru a putea beneficia de dreptul de deducere .

Potrivit art.6 alin.1 din Legea contabilitatii nr.82/1991 privind legea contabilitatii republicata cu modificarile si completarile ulterioare:

“Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza în momentul efectuării ei într-un document care sta la baza înregistrarilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Astfel, orice operatiune economica se consemneaza într-un document justificativ care sta la baza înregistrarilor contabile. Prin urmare, nu poate fi considerata cheltuiala deductibila fiscal suma inscrisa intr-o factura fiscala prin care nu se face dovada realitatii operatiunii si inregistrarea ei in evidenta contabila .

În vederea solutionarii contestatiei, prin adresa nr / .2009, Directia Generala a Finantelor Publice Arges , a solicitat SC SA, în baza art.206 alin.(1) lit.c) si lit.d), sa precizeze motivele de drept si sa depuna toate documentele considerate necesare în sustinerea cauzei, respectiv facturi fiscale, contracte si orice alte documente justificative considerate relevante în solutionarea cauzei.

Prin adresa de raspuns nr / 2009 depusa la Directia generala a finantelor publice Arges cu privire la factura in cauza societatea contestatoare precizeaza ca acesta a fost emisa in anul 2008 in mod eronat fiind inscrisa data de intocmire .2007 .

Astfel petenta depune nota de intrare receptie nr .2008 raport de productie si de consum pentru luna februarie si martie 2008 precum si jurnalul de cumparari aferent lunii ianuarie 2008.

Analizand aceste documente se retine ca nota de receptie prezentata poata mentiunea la documente insotitoare” FF 1 care nu corespunde cu factura nr si fara a se mentiona data de emitere a facturii .

Cu privire la raportul de productie si de consum aferent lunii februarie si martie facem mentiunea ca din aceste documente nu se poate stabili cu exactitate materia prima folosita din factura in cauza existand cu totul alte repere mentionate.

In ceea ce priveste jurnalul de cumparari aferent lunii ianuarie 2008 deus de petenta acesta nu prezinta aceleasi valori ca decontul deus de agentul economic in luna ianuarie sub nr / .2008 respectiv total achizitii baza de impunere este in suma de z lei iar in decontul de TVA total achizitii este in suma de z lei.

Mai mult din documentele depuse la dosarul cauzei se retine ca factura in cauza nu se regaseste inregistrata nici in "Declaratia informativa privind livrarile /prestarile si achizitiile efectuate pe teritoriul Romaniei "pentru semestrul I si II 2008 inregistrate la organul fiscal sub nr. / .2008 si sub nr. / 2009

Avand in vedere cele mentionate se retine ca petenta prin documentele depuse nu înlatura constatările organelor de inspectie fiscala astfel incat aceste nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei .

Prin urmare, întrucât societatea a înregistrat cheltuieli deductibile fiscal care nu au avut la baza documente legale justificative, în mod legal organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru aceste cheltuieli si au stabilit diferenta de impozit pe profit în suma de 5.388 lei, motiv pentru care pentru acest capat de cerere se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC x SRL

2.1.Referitor la suma de z lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata neadmisa la deducere, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii, este sa se pronunte *daca societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta unor achizitii de bunuri in baza unor documente ce nu indeplinesc calitatea de document justificativ .*

In fapt , in luna ianuarie 2007 societatea a dedus TVA in suma de z lei in baza facturii nr /2007 emisa de SC t SRL asa cum s-a aratat la capitolul 1.3 referitor la impozitul pe profit .

Organele de inspectie fiscala urmare verificarii efectuate nu au acordat drept de deducere in suma de z lei pentru TVA-ul cuprins in factura mentionata mai sus deoarece societatea nu a prezentat documente justificative in vederea dovedirii realitatii operatiunii economice .

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 145 alin 1 , alin 2, art 146 alin 1 litera a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza :

"(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;
”

.....
ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la [art. 155 alin. \(5\)](#);

În speta sunt incidente și prevederile art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991 care precizează:

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Față de prevederile legale sus menționate, se reține că persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor aprovizionate de la o altă persoană impozabilă înregistrată ca platitor de taxă pe valoarea adăugată, iar pentru exercitarea dreptului de deducere persoana impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate emise pe numele sau de către persoane impozabile înregistrate ca platitori de taxă pe valoarea adăugată.

De asemenea din actele normative sus menționate se reține că documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea atât a persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat cât și a celor care le-au înregistrat în contabilitate.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei precum și în baza celor precizate la capitolul impozit pe profit punctul 1.3 din prezenta decizie, s-a reținut că societatea și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în factura fiscală nr. / .2007 fără însă a prezenta documente pentru dovedirea realității operațiunii (nota de intrare recepție, jurnale de cumpărări, declarația 394).

Ca urmare se reține că factura respectivă nu constituie document legal cu care societatea poate justifica exercitarea dreptului de deducere a TVA, organele de inspecție fiscală în mod legal procedând la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturi fiscale sus menționate în suma de z lei.

Astfel, contestația urmează să se respingă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

2.2 Referitor la suma de z lei reprezentată TVA neadmisa la deducere cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații se poate investi cu soluționarea pe fond a acesteia în condițiile în care

contestatoarea nu isi argumenteaza contestatia cu privire la aceasta suma .

In fapt prin decizia de impunere nr. / 2009 organul de inspectie fiscala in baza documentelor prezentate de petenta nu a acordat drept de deducere pentru suma de z lei reprezentand neconcordante intre deconturile de TVA depuse si fisa fiscala .

Prin contestatia formulata de SC x SRL impotriva deciziei de impunere sus mentionata cu privire la suma de z lei nu precizeaza motivele de fapt si de drept si nu depune documente justificative in sustinerea cauzei.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 206 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

’Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.’

,coroborat cu prevederile punctului 12.1 litera b) din Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care dispune :

’ Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;’

Fata de cele de mai sus se retine ca ,petenta avea obligatia sa motiveze contestatia depusa si sa anexeze dovezile pe care se intemeiaza.

Desi prin adresa nr 2009 DGFP Arges a solicitat contestatoarei depunerea documentelor in sustinerea cauzei si a motivelor de fapt si de drept , acesta nu a prezenta nici un document si nu a motivat contestatia cu privire la suma de z lei reprezentad TVA neacordat la deducere de organele de inspectie fiscala.

Avand in vedere ca petenta nu a adus nici un argument referitor la suma de z lei contestata care sa fie justificata cu documente si motivata pe text de lege prin care sa infirme constatarile organelor de inspectie fiscala sau din care sa reiasa o situatie contrara fata de cea prezentata in decizia emisa , contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si nemotivata.

3. Referitor la suma de z lei reprezentind accesorii aferente impozitului pe profit, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca societatea datoreaza aceasta suma in conditiile in care nu a achitat la termen debitul datorat.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. 2009 intocmita in baza raportului de inspectie fiscala nr. .2009 s-a constatat ca pentru neachitarea in termen a impozitului pe profit in suma de z lei , organele de inspectie fiscala au calculat in sarcina SCxSRL majorari de intarziere aferente aferente impozitului pe profit in suma de z lei .

In drept sunt aplicabile prevederile art.115 alin 1 art 116 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat potrivit carora:

“ *ART. 115*

Dispozitii generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 116

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Deoarece in sarcina SC x SRL a fost retinuta o diferenta de impozit pe profit in suma de z lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul, conform principiului de drept “ *accessorium sequitur principale*“, fapt pentru care se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorari de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de z lei, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Se retine faptul ca societatea nu contesta modul de calcul al accesoriilor in ceea ce priveste perioada si cota aplicata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 6 art.11 din Legea 82/1991 , art. 14, art. 19, art.21 ,art.22 ,art 145 art. 146 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal , punctual 44 din HG44/2204 punctul 12.1 din Ordinul 519/2005 ,art.115 art.116 ,art. 206 , art. 207, art. 209, art. 211, art. 213, art. 215 si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare se :

DECIDE

1.Respingerea ca neintemeiata a contestatiei depuse SC x SRL impotriva deciziei de impunere nr. 2009, pentru suma de z lei reprezentand :

- z lei impozit pe profit
- z lei accesorii aferente impozitului pe profit ;
- z lei taxa pe valoarea adaugata.

2. Respingerea ca neintemeiata si nemotivata a contestatiei depuse SC x SRL impotriva deciziei de impunere nr. 2009, pentru suma de z lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la comunicare.

Director coordonator